

Jaargang 2

Nr 2

Dec.'93 / Jan.'94

* Absoluut volledig gratis *

AFGIFTEKANTOOR KAMPENHOUT

*Verschijnt tweemaandelijks (6 maal/jaar) *

V.U.: REINHART CROON, LAARSTRAAT 56, 1910 NEDEROKKERZEEL

5F

DE NIEUWE TONZENTKRANT

TONZENT

DIKTUS LEUS

Tonzent-bewaarengel
gaat op rust

Tonzent Info, deel 2:

GEWONE INSTUIF,
qu'est-ce que c'est ?

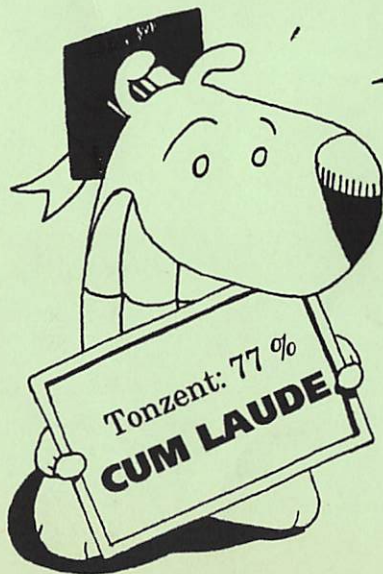
Pink Flowers spelen
voor huilende honden

SHOCKING PINK!

Terugblik op een
GESLAAGD
KULTUURWEEKEND!

Benny Van Meerbeeck

Aarschotsebaan 179
1910 Kampenhout

COLOFON

DE NIEUWE TONZENTKRANT

is een tijdschrift van Jeugdhuis TONZENT vzw,
Hutstraat 22 te 1910 Kampenhout.

Verschijnt tweemaandelijks (6 maal/jaar)

Nr. 2 — December 1993 / Januari 1994

Redactie Joachim Van Wing

(de jongste)

Wederik De Meersman

Stefaan Croon

Reinhart Croon

Bert Verstraeten

Pieter Stroobants

(de ouwe zakken)

Cover en lay-out Reinhart Croon

Losse medewerking Yannick Lams

Gunter Hauspie

Willy Goolaerts

Inhoud

- 3** Woord vooraf *Ongetwijfeld...*
- 4** Verslag Wereldfeest-kwis *Tonzent: 77 / 100*
- 5** Diktus Leus gaat op rust *Eerbetoen*
- 6** Kortverhaal *Poppenleed*
- 8** Terugblik *Het was mooi*
- 16** Kado *Gratis kerstballen*
- 18** Info *Deel 2: Gewone instuif*
- 20** Kalender *December*
- 22** Kalender *Januari*
- 24** Lezersbrief *Shocking Pink*
- 25** Kortverhaal *Zure melk (Passages... /3)*
- 26** Info *Openingsuren / Stripbib*
- 27** Poëzie *De Afdaling*
- 28** Overzichtskalender *December & Januari*

Ongetwijfeld...

Dat die van Tonzent nog niet van de stomsten zijn werd reeds langer vermoed. Wij durven er een ledemaat op verwedden dat er onder ons iemand rondwaart die een verband kan verzinnen tussen, wij noemen maar wat, de slag bij Waterloo en de Amerikaanse burgeroorlog. Fijnproevers en levensgenieters zijn wij ook rijk. En dan willen we het nog niet hebben over

het verschil in smaak tussen *Stella* en *Primus* (de eerste en gemakkelijkste proef voor het kernlidmaatschap), neenee, we zoeken het natuurlijk iets moeilijker. Oenologen en gastronomen kennen wij bij de vleet.

Geschiedenis. Wie waren de Teutonen ook alweer? Ons komt alleen nog iets van Teutoonse maagden vaag voor de geest maar we zijn er zeker van in Tonzent iemand ontmoet te hebben die al hun stamhoofden met naam, toenaam en heldendaden kent.

Literatuur. Onder de redactieleden van dit blad bevindt zich minstens één iemand die de naam kent van de enige Belgische schrijver die ooit de Nobelprijs voor literatuur gewonnen heeft. Maar dat is nog klein bier. Er moet hier toch ook iemand zijn die weet welke Vlaamse auteur een werk in het Swahili vertaald kreeg. En dan hebben we het nog niet over de wereldliteratuur gehad.

De Bijbel. Wie was Hagar? Wij weten het nu niet zo direkt, maar na een avondje informeren in Tonzent willen we het U wel vertellen.

Wiskunde. Gisteren was er nog een lid dat voor onze eigen ogen demonstreerde dat Cantors theorie van transfinitie kardinaal- en ordinaalgetallen voor hem geen geheimen meer had.

...

En zo kunnen wij nog een tijdje doorgaan. Dat die van Tonzent nog niet van de stomsten zijn hebben wij hiermee hopelijk voldoende aangetoond. "Maar wat willen die van de redactie van de Tonzentkrant nu eigenlijk zeggen?", zal U zich na deze uiteenzetting afvragen, beste lid. Wel, één prangende vraag brandt op onze lippen: *Waar blijven toch die vrouwen?* (BV)

Eerbetoon

Wanneer iemand die 33 jaar onder ons was met pensioen gaat, is dat een belangrijke gebeurtenis. Deze gebeurtenis krijgt echter nog veel meer aanzien als het gaat om E.H. Diktus Leus, ons aller pastoor.

We weten allen wel iets van wat deze pastoor voor onze gemeenschap betekend heeft en, laten we dit vooral niet vergeten, nog altijd betekent. Zijn carrière in onze parochie kan terecht rijkgevuld genoemd worden. Zijn verwezenlijkingen, geslaagd. Zelden kostte het zo weinig moeite om een lofzang af te steken over iemands prestaties en bijdragen aan het sociaal, cultureel en religieus leven in deze parochie. En dit tekent op een treffende wijze zijn hele loopbaan, zijn inzet was steeds totaal en onvermoeibaar.

Het is zeer moeilijk hem met één enkele eigenschap te kenmerken. Diktus is een zeer begaafd en veelzijdig man. Wat hij ook doet, het gebeurt met kennis van zaken. Maar meer nog, het gebeurt met hart en ziel. Allen die met hem hebben mogen samenwerken zullen met mij getuigen dat het een voorrecht was om hem te leren kennen. Hij bezit de gave om de goede dingen in hem over te dragen op zijn medemensen. Gemoedelijk en tolerant wist hij deze parochie te leiden. En dat deed hij goed.

Diktus is zeker geen onbekende bij de jeugd, maar vele van onze leden weten of beseffen niet goed wie Diktus voor Tonzent is. Laten we volstaan door te zeggen dat hij de man is die mee aan de basis van Tonzent ligt. De man die zolang Tonzent reeds bestaat, ons steeds gesteund en verdedigd heeft. Zijn rol mag zeker niet onderschat worden. Hij kende de kracht van het vertrouwen dat hij ons kon schenken. En dat vertrouwen zouden wij voor geen geld van de wereld willen beschamen.

En nu gaat deze kanjer met pensioen. Zijn rust heeft hij dubbel en dik verdiend, maar ergens geloven wij dat hij niet voor het stilzitten geschapen is. Het mag U misschien opgevallen zijn dat dit eerbetoon niet in de verleden tijd is geschreven. Het moge duidelijk zijn wat wij daarmee beogen.

Diktus is een groot man. En dat willen we in Tonzent geweten hebben.

Tonzent: 77/100

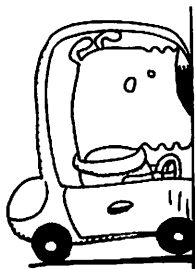
13 NOVEMBER WAS een dag waarop Tonzent nog eens zijn zonen uitzond. En Groot-Kampenhout heeft het geweten. Het jeugdhuis ging de uitdaging aan, een vijf man sterke kwisploeg af te vaardigen voor de 11.11.11.-kwis in de sporthal van Berg. Samen met haar deden dit nog een dertigtal andere al of niet voor de gelegenheid samengestelde ploegen.

Het uiterst secure stilleestalent Bert V., gekoppeld aan het fotografische stripgeheugen van Piet S., aangevuld met de foutloos uit de jongste driehonderd jaar literatuurgeschiedenis citerende Stef C. en gecombineerd met de in denksport haast professioneel getrainde hersencellen van Lieven Z., dit alles nog overgoten met een sausje keukenkennis van Gunter H., het bleek de ideale formule te zijn voor een onverhoopte maar oververdiende bronzen plaats (77/100). Enkel twee gehaaide kwisploegen — u kent ze wel, het soort mensen dat veel weet, niet uit interesse voor interessante onderwerpen, maar omdat ze precies door gebrek aan interesse voor interessante onderwerpen, geïnteresseerd geraken in het louter als geheugentrainig bedoelde opslagen van gegevens over interessante onderwerpen — gingen onze delegatie vooraf (De Markies: 86/100 en De Wolven: 79/100). De daarentegen geheel uit parate kennis bestaande Tonzent-équipe moest nu nog net het onderspit delven. De toevoeging van de jury dat dit “wel eens de laatste keer zou kunnen zijn, wanneer het ook voor hen serieus zal worden”, liegt er niet om. Oudercomitees, leraarscollectieven, familiale intellectuele elite-afvaardigingen, Tonzent liet ze allen ver achter zich met gemengde gevoelens van bewondering, ontgoocheling, afgunst (“O, ik had u niet gezien”) en ongeloof (“Hoezo, ge hebt u niet voorbereid?”).

Zelfs een tweede plaats lag binnen de mogelijkheden. Gemis aan opportunistische koelbloedigheid en gebrek aan ervaring, met daaraan verbonden tijdelijk concentratieverlies, hebben het jonge kwiskwintet echter enkele punten gekost. Ook de gegronde klacht van onze vertegenwoordiging betreffende een dubbelzinnige vraagstelling, vertaalde zich niet in een verdiende puntentoe wijzing. De laatste melding was dat de klacht in beraad wordt gehouden. We begonnen inderdaad òk die indruk te krijgen.

U zal ons echter niet horen klagen. Zoals Ons Aller Voorzitter Bert V. vlak na de deliberatie zei: “Een tevreden hond bijt niet, tenzij in een mals stuk vlees!” en hij goot prompt zijn Palm in één teug naar binnen en bestelde er voor allen nog eentje. (GH)

Poppenleed

REGELMATIG WORDEN ONS via de TV, op zowel Vlaamse als buitenlandse zenders, beelden voorgeschoteld van de nieuwste snuffjes op het gebied van verkeersveiligheid, *airbags*, gordels, beenbeschermers en andere. Zij worden ons voorgeschoteld als de nieuwe wondermiddelen in de strijd om het aantal verkeersslachtoffers te reduceren. *In full colour* raast dit alles over ons

scherm en zien wij hoe deze wonderen der techniek het leven van een aantal poppen redden.

Gezien de onverschilligheid waarmee deze poppen dit alles over zich heen laten gaan, rijzen bij mij toch twijfels over de waarde die ik aan dit soort proeven zou moeten toekennen. De poppen doen namelijk geen enkele moeite om de ongevallen te voorkomen of te vermijden, iets wat wij, normale (?) weggebruikers, wèl zouden doen. (Dit dan wel afhankelijk van de hoeveelheid alcohol in ons bloed.) Maar deze poppen niet.

Als verlamd blijven zij recht op de testmuur, auto, of wat voor tegenstand ze voor dit soort proeven gebruiken, afsturen. Geen poging tot bijsturen of remmen wordt door de poppen ondernomen. Nee, zij gaan hun noodlot bewegingloos tegemoet, vol vertrouwen in de stapels technologie die de wetenschappers in hun voertuig hebben ingebouwd. Gelukkig voor de poppen is hun vertrouwen in deze heren niet ongegrond.

Op het moment van impact schieten de *airbags* uit het dashboard, worden er parachutes of schietstoelen ingeschakeld, affijn noem maar op. Goddank blijken de poppen ongedeerd deze tests te overleven. Helaas voor de poppen die dit allemaal doorstaan hebben, moet er ook even getoond worden wat er zou gebeuren als deze technische snuffjes *niet* aanwezig waren. Enkele poppen worden als vrijwilligers aangewezen, en vervolgens in of op een voertuig geplaatst dat deze keer niet van al die snuffjes is voorzien.

Door hun blinde vertrouwen in de wetenschappers reageren de poppen weer niet als zij het gevaar naderen. Tot hun grote schrik

KORTVERHAAL

door Lone Wolf, kernlid

springt de airbag niet naar voren als zij tegen de muur of wat dan ook aanknallen. Zij vliegen wild spartelend met hun kunststoffen ledematen door de lucht, nadat zij door de ruit gevlogen, of over het stuur geslingerd zijn, alvorens zij keihard op het asfalt belanden.

De wetenschappers snellen naar de poppen toe en constateren tot hun grote vreugde, dat zonder hun technische snufjes blijkt dat de poppen bij een ongeval ernstig rekening moeten houden met scheurtjes en breuken in hun plastic lichamen, alsmede met gebroken plastic nekwerveltjes en ingedeukte plastic schedels.

Gelukkig voor de poppen doet een tube *Bison kit* wonderen, en zijn ze in *no time* weer gerepareerd. Klaar voor de volgende serie tests. Natuurlijk klinkt dit verhaaltje onnozel. En toch baseren wetgevers zich op dit soort tests als ze weer één of andere stupiede maatregel willen verplichten.

Het zou eens tijd moeten worden dat men zich in de politiek realiseert dat mensen en poppen wezenlijk van mekaar verschillen. Mensen hebben reactievermogen, inschattingsvermogen, verstand en dergelijke, en poppen niet. Het zou daarom niet gek zijn als poppen deze verplichtingen opgelegd kregen, maar laat de mensen er toch buiten. Die zouden zelf moeten kunnen beslissen of zij wel of niet van deze technieken gebruik willen maken. Daarvoor zijn ze standaard uitgerust met een verstand. De politiek zou zich daar niet mee moeten inlaten.

Misschien een mooi thema voor je volgende huiswerk, Lone Wolf: Is het gebruik van kinderlijkjes bij veiligheidstests, zoals onlangs uitgelekt is, te verkiezen boven het gebruik van poppen?

Het was mooi

Het is ook deze keer weer mij een alwaarachtige genoegdoening U de volgende beschrijvenswaardigheden te mogen medecommuniceren dienaangaande de organisatorische uitvloeiingshoedanigheden die ons OZW gemachtigd jeugdinstellingswezen de helaas veel te slug voorbijgeschredene 2jarige maandstanden met een toch wel zekere genoegdoening heeft mogen uit zijn mouw laten vallen.

Laten wij de kat nog niet uit de struiken kijken alvorens de respectievelijke aap uit de broekspijp is gekomen, men kijkt immers ook niet in het achterwerk van een gekregen rund.

Welaan dan, vooruit met het schaap!

Vrijdag 1 oktober Optreden *Keen Eyed*

Ook dit werkjaar zorgt uw favoriete jeugdhuis ervoor dat werkschuw, met vettig haar begiftigd maar vooral onbekend jong tuig elke eerste vrijdag van de maand zijn ding kan komen doen op het Tonzentpodium.

Zo hadden wij in september *Saint Brians Day*, dat kwa opkomst een flop mag genoemd worden en kwa groep onder het vriespunt zat. Het salon dat op normale instuiven het podium siert, is als rockgroep haast even opwindend.

In oktober dan moest uw favoriete knusse hoek wijken voor *Keen Eyed*, vroeger reeds als *Absolute Absurdity* op het Tonzentpodium. Zij brachten een degelijke, maar iets te saaie set bestaande uit nummers die wel onze lichte goedkeuring wegdroegen, maar niet vinnig genoeg overkwamen. Voorts konden wij het imiteren van

TERUGBLIK

door Piet, Stefaan & Reinhart

Johnny B. Goode (waarschijnlijk reeds beland op het repertorium van Danny Zigge Zagge Fabry) moeilijk als iets hoogstaands beschouwen. (PS)

Vrijdag 15 oktober Mechlinia-fuif

Zoals steeds op een leuk feestje, georganiseerd in de accommodaties van Jh Tonzent, waren weer alle ambiance-benodigdheden present. Er was een gratis vat voorzien, u kon als Tonzentlid gratis binnen en fijne muziek weerklonk luid uit de sprekers. Wat wil een mens nog meer?

Voor sommigen onder ons speelden de late/vroege uurtjes zich af in niet nader te vernoemen omstandigheden, en die waren er wat teveel aan. *O tempora, o mores!* (PS)

K U L T U U R W E E K E N D

"Kunstenaars zijn mensen die zoeken. Ze werken met de middelen die ze hebben en getuigen op die manier over zichzelf en hun tijd. Hadden Jan en Hubert van Eyck de beschikking over een videocamera gehad, dan had het Lam Gods er beslist anders uitgezien!" In Tonzent zijn ook wij kinderen van onze tijd en daarom organiseerden we een cultuurweekend en wel in drie grote bewegingen!

Vrijdag 22 oktober Kom eens origineel uit de hoek!

De eerste beweging werd opgezet met het oog op het scheppen van het ultieme Tonzent-kunstwerk. In elke hoek van het gebouw werd de bezoeker de kans geboden om daar zijn steen toe bij te dragen. Er werd creatief omgesprongen met Tonzent-logo's, karikaturen, ijstheeblikjes en meer. De enige lege Tonzentmuur werd herschapen tot een kamerbreed kunstwerk, een dwarsdoorsnede van ieders individuele *Tonzent-experience*, waarbij vrij en ongedwongen werd omgegaan met materialen en middelen. Zeer veel mensen deden mee en het was een succes. *Au suivant!* (SC)

Zaterdag 23 oktober *Da un'altra faccia del tempo* !

De tijd anders bekeken, of Van de andere kant van de tijd zijn enkele mogelijke vertalingen van de titel van dit slotdeel van Fabres trilogie. Het werd door Klapstuk 93, het internationale festival voor hedendaagse dans en choreografie, als sluitstuk geprogrammeerd. Als *tweede beweging* van ons kultuurweekend kon dat tellen. Vanuit de nok van de Leuvense schouwburg (daar bevinden zich de goedkoopste zitjes) waren we getuige van een wervelend dansspektakel in drie grote bewegingen (!). Voor sommigen duurde het wat lang en eigenlijk snapte niemand een yota van wat daar in de diepte gebeurde, maar toch was iedereen onder de indruk van wat Fabre ons voorschotelde. Er was een duivel/Dionysus-figuur, integere klassieke dansstukken werden afgewisseld door orgieën met veel bloot en pek en veren en de finale — tientallen borden die tien meter boven de scène in vrije val gebracht werden — had een verpletterend schokeffect waaruit een verstilde pracht groeide. Het was dubbel en dwars de 300 frank waard, ook al begrepen we er maar een tiende van.

Zondag 24 oktober Museumbezoek

Als *derde en afsluitende beweging* van het cultuurweekend, togen we naar het Museum voor Moderne Kunst aan het Koningsplein in Brussel.

Als opwarmer gingen we de enige Van Gogh die ze daar rijk zijn, aan een grondig onderzoek onderwerpen. Hij werd door onze experts authentiek bevonden.

Daarna daalden we de trappen af, want de moderne kunst steekt, over enkele etages verdeeld, onder de Brusselse grond.

Een opsomming geven van het schouwspel aldaar zou nogal saai uitvallen, maar we zagen toch enkele verrassende zaken zoals een beeldje van een *headbangende* Tibetaanse monnik die om de drie minuten iets onnoemelijks met een kleine kerkklok deed, monumentale werken van Permeke en Henry Moore en een hele zaal die gewijd is aan het Belgische surrealistische genie René Magritte. (SC)

Beavis: "Art is cool."

Butthead: " Yeah... Hèh hèh... hèh... hèh." (RC)

Vrijdag 29 oktober *World music* | Muziek-special

Sommigen onder u zullen waarschijnlijk denken dat een muziekspecial niet direkt onder de optieve bezigheden van het jeugdhuis ressorteert. U hebt natuurlijk gelijk, aangezien een muziekspecial immers inhoudt dat er een uurtje *andere* muziek wordt gestraalplaat, kaderend in een bepaald thema en als dusdanig onder de passieve activiteiten moet worden gekatalogeerd.

Toch kunnen we deze Wereldmuziek-special als één van de meest geslaagde passieve activiteiten ooit beschouwen. De heer W. Demeersman oordeelde immers dat niet alleen Zap Mama en reggae-afkooksels tot de wereldmuziek behoren, maar ook de authentieke Afrikaanse bands waarbij de tamtams en bongo's klinken als de gitaar van meester *Jimi himself*.

Joost mag weten waar hij deze platen en CD's bij elkaar gesprokkeld heeft. Kortom, dit was pas echt alternatieve muziek! (PS)

Zaterdag 30 oktober *The Food Connection*

Waar de Food Connection vorig jaar aan de hand van het uitstekende Greenwich-spel iedereen in Tonzent op een zinvolle en plezante manier bezighield omtrent het hongerthema, was het dit jaar maar een mager beestje.

Allereerst kregen de aanwezigen de hongerproblematiek op een schoolse en vrij simplistische wijze - niveau 12-14 jaar - in de strot geramd. Onder de uiteenzetting stelde de juffrouw van dienst ook nog enkele vragen die een kind van 10 met een ernstig stilliesgebrek zou kunnen oplossen. Na deze uiteenzetting werd heel deze problematiek aan de hand van de 4 grote peilers en gelukkig ook enig initiatief van de aanwezigen nog eens herkauwd.

Zo herinneren wij ons de interventie van ons aller voorzitter betreffende de werking van de wereldeconomie die toch één van de grote oorzaken is van de honger, die echter door de juffrouw van dienst als te moeilijk bevonden werd. Ons aller voorzitter werd

immers te midden van zijn betoog door de juffrouw onderbroken met de vermaning "Iedereen kan toch nog volgen?" waarbij zijn woorden volgens haar tot één van de moeilijkste dialecten van het Chinees schenen te behoren.

Kortom, de Food Connection heeft dit jaar een uitstekende campagne op poten gezet voor de lagere schoolbengels en lagere cycluspupers. In een jeugdhuis waar het gros van de bezoekers tussen de 16 en de 21 is kan men met zulke campagne niets komen doen. (PS)

Een andere redakteur dacht er echter zò over:

Verleden jaar hadden we met z'n allen veel lol beleefd aan de actie van *Greenwich* (d.i. de jongeren-afdeling van 11.11.11.): we mochten aan de hand van dia's, een ludiek journaal op poten zetten. Dit ging met de nodige hilariteit gepaard. Iedereen had zich geamuseerd met de wereldproblemen als spelelementen, en de volgende dag was alles weer netjes vergeten.

Dat deze actie weinig effect sorteerde, hebben ze blijkbaar ook ten huize *Greenwich* zelf kunnen konkluderen. Dit blijkt uit de beduidend "serieuzere" campagne van dit jaar. De vinger wordt deze keer direkt op de wonde gelegd. Aan de hand van een vlot gemaakte dia-reeks met een *Koen Wauters-lookalike* als gids, worden de echte oorzaken van de (Derde) Wereldproblemen blootgelegd. Het Gentse meisje dat het daaropvolgende debat leidde, beschikte jammer genoeg niet over voldoende *schwung* om een beetje vuur in de discussie te brengen. Het hele zaakje deed nogal schools aan volgens de enen, en de idee om de hele problematiek terug te voeren naar 4 hoofdoorzaken vonden anderen weer al te simplistisch. Toch was dit een goede basis voor mensen die minder op de hoogte zijn van de hele problematiek, met het oog op een meer genuanceerde en uitgebreide beeldvorming naderhand. Vele jongeren hoorden bijvoorbeeld voor het eerst dat *wij* de hoofdoorzaak zijn van de honger in de wereld en bovendien *waarom*. Het zijn deze jongeren die deze actie hoopt te bereiken en dat lukt behoorlijk, dunkt mij.

Belangrijker is echter de nabespreking die plaatsvond in de vergadering. Het *Greenwich*-meisje vroeg ons simpelweg wat wij zelf zouden kunnen doen voor de Derde Wereld, duidelijk met als doel een langer en konkreter effect te sorteren dan met de vorige

aktie. De mensen van de Vorming en enkele redactieleden van De Nieuwe Tonzentkrant kwamen op het idee om *Wereldwinkel*-produkten aan te bieden aan de leden via een bestelbon-systeem in deze krant.

Deze actie zal half februari van start gaan. Lees het in het volgende nummer! (RC)

Vrijdag 5 november The Disposable Pink Jasjes

Dankzij de connecties van onze podiumprogrammator Stef, werd dit een ongemeen boeiend *eerste-vrijdag-van-de-maand-optreden*. Op de *bühne* mochten we eerst horen hoe Hans Van Campenhout en Stef Mertens, zanger en gitarist van *The Disposable Heroes* de krachten bundelden met Ben Destrycker, getalenteerd gitarist van *Mama's Jasje*. Het resultaat was vrij aardig.

Maar een lekker toetje wordt vooral memorabel dankzij de *crème fraîche*, natuurlijk. De room in onze koffie werd vanavond geserveerd door de spits van het Gentse *coming-groepje The Pink Flowers*. Met ijzingwekkend mooi gebrachte versies van o.a. Dylan- en Hank Williams-covers kregen de volstrekt *coole* zanger Bruno Deneckere en multi-instrumentalist Niels De Caster het Tonzentpubliek stil. Althans de helft. Waar bij de enen de mond van verbazing openviel bij het horen van de Gentse cowboys, vonden anderen het noodzakelijk om ostentatief de meer luidruchtige kant van het Wilde Westen tentoon te spreiden. Ondanks al hun opzettelijke pogingen om te storen, deden de Flowers ongestoord hun ding, gesterkt door het oververdiende applaus van de meerderheid. Er werd niet alleen voor de muziek geapplaudiseerd, maar ook voor het feit dat Tonzent méér is dan een plaats waar een pint maar 30 frank kost en waar de mooiste meisjes van Kampenhout rondlopen. (RC)

Zaterdag 6 november Chiro-fuif

De traditie wil dat deze fuif veel volk aantrekt. Dit jaar was een spijtige uitzondering, want er was *enorm* veel volk. Ondergetekende was echter gekomen met het vaste voornemen zich eens goed op de dansvloer uit te leven en verdedigde zijn vierkante meter dan ook

met verve. Al *headbangend*, *spaceguitar* spelend en spastisch dreutelend bracht hij enkele fijne uren door. Met hem een dikke driehonderd anderen. Blijkbaar speelde de goede fuifreputatie van het laatste Tonzentjaar in het voordeel van de Chiro. Wij loven ook de fel gesmaakte deejay's als daar zijn W. Derik en *Hunter Gauspie* uit *Gaacht*. (RC)

Zondag 7 november Film: *De Mars*

Spijtig dat het was uitgelekt dat het een 11.11.11.-aktie betrof, de projectie van deze verbazende film. Zei hij cynisch. Zowat *tien* leden bevonden zich in de zaal en degenen die binnenkwamen keerden in het deurgat al op hun stappen terug, alsof ze het spook van hun eigen onverantwoordelijke desinteresse gezien hadden. Mooi is dat. Jambers-informatie: ja, echte informatie: nee dank u beleefd.

Dit was een goeie film en ik zou kunnen vertellen waarom, maar het interesseert blijkbaar niemand een halve reet, behalve een handjevol mensen die het niet echt meer nodig hebben. Soms krijgt een mens echt het gevoel dat 99 % van zijn soortgenoten te stom is om het te helpen donderen. En dat is akelig. Misschien bent u nu verontwaardigd, maar ik wed erom dat u nog niet de moeite kan opbrengen om hier een protestbrief over te schrijven. Hebben we het niet allemaal een beetje te druk met onszelf? Of met te kijken wat er vandaag weer *niet* op de TV is? (RC)

Zaterdag 13 november F.A.T.Sound & Guests

Terwijl een Tonzent-delegatie triomfen oogstte als kwisploeg op het Wereldfeest in de sporthal van Berg, vond in Tonzent een alternatief, niet-officieel 11.11.11.-feest plaats.

En spetterend ook. De avond werd langzaam op dreef gebracht door een eigenzinnige deejay, die jazz en etnische muziek mixte met moderne dansritmes. Dit werkte aanstekelijk op de dansspieren van een handvol durvers.

Maar na middernacht vielen we van de ene verbazing in de andere: onze lustige deejay had namelijk een zeer *weirde* percussie-new age-groep medegebracht, die Tonzent met behulp van een hoestende

rookmachine in een soort Le Grand Blue-sfeer onderdompelde. We wisten niet wat we zagen.

Dit was echter nog maar het begin, want daarna werden we nog vergast op een uitstekende zangeres, een blanke soulzanger met een lenige stem en een zwarte funkzanger met dezelfde kwaliteiten, die ons telkens op drie nummers trakteerden, ondersteund door een muziektape. Dit waren we in Tonzent nog niet gewoon.

De enige miskleun was een al te vlotte jongeman die enige onuitstaanbare Vlaamse liedjes kwam kwekken. Hij schijnt ook acteur te zijn in de Vlaamse soap Familie, in de rol van *Maxim* (zo zou ik mijn kat noemen). *Why am I not surprised?* (RC)

Vrijdag 19 november Optreden *The Tribe*

Ondergetekende moest wegens werkverplichtingen het begin van het concert missen, maar wat hij zag droeg zijn goedkeuring weg. The Tribe is geen katterpis, zoiets wordt meteen duidelijk. Wij zagen vooral een zangeres die kwa stemgeluid moeiteloos aansluiting vindt bij de Grote Vrouwenstemmen van het moment, een gedreven violist die de songs een typische kleur geeft en natuurlijk zagen wij Wouter Verstraeten op de plek waar hij helemaal thuis is: achter een drumkit van een respectabel merk. Het Tonzentpubliek was een beetje héél fier op hem en dat vertaalde zich in de grote publieksopkomst. Na afloop knorde iedereen tevreden. We wensen de groep dan ook succes met *Set Me Free*, de nieuwe single en geven de journalisten, die geen van allen ingingen op de uitnodiging, ongelijk.

Wij gokken alvast op een hoge plaats in de op til staande Rock Rally, de grote tweejaarlijkse wedstrijd van Humo. (RC)

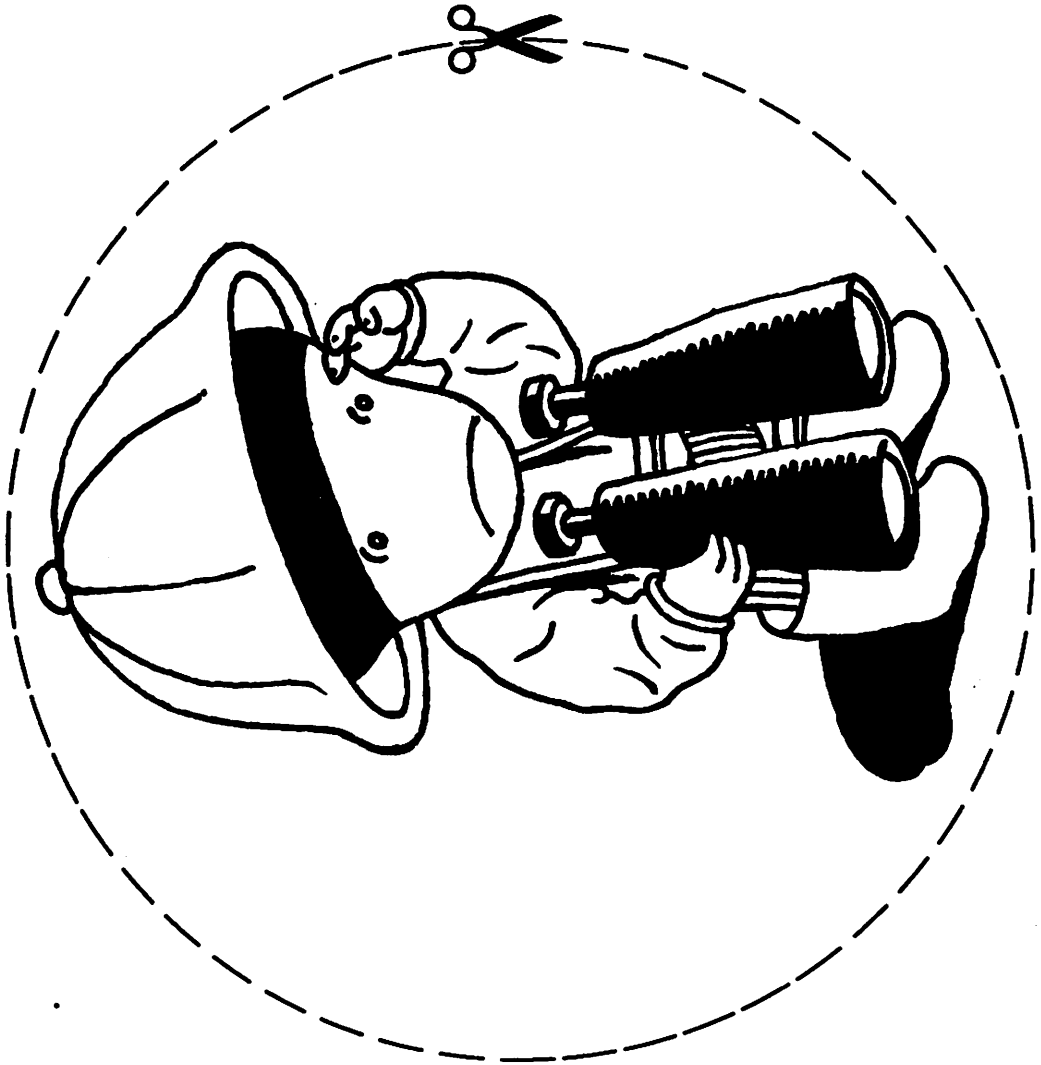
Zaterdag 20 november Tapkursus

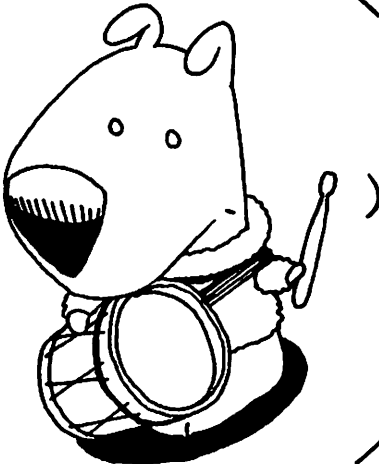
Ik was er niet, maar naar ik hoorde was de opkomst meer dan behoorlijk. Het begint mij te dagen dat alles waar bier mee gemoeid is, succes heeft.

Tip voor 11.11.11.: leer ons volgend jaar hoe je Afrikaans bier brouwt. Belangstelling geen probleem. (RC)

TONZENT KADO

Gratis kerstballen

Zonder dank.

DEEL 2:

Gewone instuif

STEL JE VOOR: Op een gewone zaterdagavond wandel je Tonzent binnen, je bestelt een drankje, maakt een praatje met je vrienden en geniet wat van de uitstekende muziek. Na een goedkeurende blik op het pasgevefde interieur zoek je iets interessants te doen op het affichebord. Ha, volgende week vrijdag een gratis optreden in Tonzent. Je overtuigt je vrienden ervan dat dit een niet te missen spektakel is, waarna zich een goed gesprek ontplooit over, ik zeg maar wat, de kwaliteit van de hedendaagse Belgische rockmuziek. Even later daag je je lief uit voor een partijtje biljarten (Je bent een gentleman en laat haar natuurlijk winnen). Vanzelfsprekend neem je volgende week revanche aan de sjoelbak (Je bent immers vòdr alles een èchte man en laat niet met je voeten spelen). Je wuift haar uit wanneer ze naar huis moet en blijft dan nog wat nakaarten met je vrienden. Zulk een simpel spel als kleurenwhist kan je natuurlijk niet blijven boeien, je zit dan ook wat rond te kijken en je blik valt op de boekenkast. Je kiest een tof tijdschrift en nestelt je in het salon alwaar je je bij gebrek aan lief laat meeslepen door de interessante literatuur (bv. deze Tonzentkrant). Je bent bijna door je tijdschrift heen als de tapper van dienst de sirene laat loeien. Oei, is het al zo laat? Je bestelt gauw nog een lekker warm soepje, je spreekt nog snel met je vrienden af hoe laat je volgende week naar die voetbalmatch vertrekt en haast je naar huis. Morgen komen we wel terug.

DIT, BESTE LEDEN, zou één van de vele mogelijke scenario's kunnen zijn van wat een gewone instuif-avond in Tonzent betekent. Sommigen onder ons maken het doorgaans wellicht iets bonter, maar ik zal me welvoeglijk tot dit voorbeeld beperken.

Waarom nu, zal je je afvragen, een beschrijving geven van wat we allen reeds vele malen hebben meegemaakt? Welnu, ik tracht je hiermee diets te maken wat een jeugdhuis — en jeugdhuis Tonzent in het bijzonder — nu eigenlijk is.

O.K., daar gaan we: Jeugdhuis Tonzent is een V.Z.W. (over het V.Z.W.-statuut meer in een latere aflevering) die zich tot doel gesteld heeft de jeugd vormende, sociale, sportieve en ontspannende

door Bert Verstraeten, voorzitter

aktiviteiten te bieden. Om zichzelf een jeugdhuis te kunnen noemen moet de werking van Tonzent (m.n. deze activiteiten) voldoen aan bepaalde kwalitatieve en kwantitatieve criteria.

Deze activiteiten vallen uiteen in drie grote groepen: *ontmoeting, vorming en recreatie*. Alle activiteiten van de werking van Tonzent vallen ergens onder één van deze drie noemers te plaatsen. Je kan natuurlijk al raden waar de instuif bijhoort. Inderdaad, instuif is ontmoeting.

Wat is daar nu zo geweldig aan, hoor ik je al zeggen. Wel, gewoon het blote feit dat dit in Tonzent mogelijk wordt gemaakt. Het is niet nodig daar veel ingewikkelde woorden aan vuil te maken: heel de instuif met al wat daarbij hoort is *ontmoeting*. En dat is eigenlijk heel wat. Deze instuif vraagt veel organisatie: tappers, verwarming, elektriciteit, stockbeheer, kuisen, de kicker repareren, muziekinstallatie, de abonnementen, onderhoud.. en ga zo maar door. Alles moet in orde zijn.

Waarom is deze instuif nu zo belangrijk voor Tonzent? Eerst en vooral brengt de verkoop van drank wat geld in het laatje. Met dit geld kunnen activiteiten gefinancierd worden en kunnen het gebouw en het interieur onderhouden worden. Ten tweede is deze instuif voor de meeste leden de eerste stap op weg naar een verdere kennismaking met de werking van Tonzent. Je komt in contact met het aanbod van activiteiten, je kan meewerken aan de organisatie van activiteiten enz. Je leert er veel mensen kennen. Zodoende vormt de instuif, waar Tonzentleden elkaar ontmoeten, een zekere basis voor de rest van de werking. In een gezellige en open sfeer kan het aangenaam vertoeven zijn in Tonzent. En dat is wat we allemaal willen.

Wat betreft de rest van de werking, m.n. de vorming en de recreatie, daar zullen we in een komende editie van de Tonzentkrant op ingaan. In afwachting daarvan: tot ziens, tot Tonzent!

Kalender December

3

Eerste-vrijdag-van-de-maand-optreden

Sammy's Tune

De traditie is nog maar net ingezet, maar draait al op volle toeren.

Vandaag is het de beurt aan het Leuvense combo *Sammy's Tune* om Tonzent middels snaren, vellen en stembanden in lichterlaaie te zetten.

Alweer: gratis inkom!

4

Maar waar is Stefaan gebleven? **Sinterklaas!**

Dat we in Tonzent voor niets te oud zijn, wordt vandaag weer bewezen:

De goede Sint is de warme ontvangst van vorig jaar niet vergeten en heeft beloofd om zijn optreden dit jaar nog spetterender te maken. Zijn bezoek zal memorabel zijn en de speculazien Sinterklazen-stock is al ingeslagen!

Ook voor de stoute kinderen!

D

e

Uw favoriete jeugdhuis is tijdens de Kerstvakantie elke avond open!

Gezellig bij een ingebeeld knapperig haardvuur

Kerst / klassiek

Vanavond is de muziek vanzelfsprekend aangepast aan de gewijde knusheid van de (ongetwijfeld witte) Kerstavond:

Géén kleffe Bing Crosby, maar klassieke muziek, en wel rond de kerstboom!

29

Maar wahahahàààààààà! baf! Schaatsen

Niet onmiddellijk de Elfstedentocht, maar toch een fijne uitdaging voor hen die sinds de lagere school geen (scheve) schaats meer gereden hebben.

We vinden ze ongetwijfeld aan de ballustrade terug. Voor ervaren ijsratten is het natuurlijk ook wel 's fijn om hun toogvrienden te tonen hoe je sierlijk een bocht neemt zonder plat op je gezicht te gaan.

Voor vertrekkur en nadere informatie: raadpleeg de affiches boven de toog.

31

Vergeet geen kaart te kopen! (Slechts 45 stuks!)

Fondue + fuif

Het jaar 1993 is weer voorbij en wordt in stijl en traditiegetrouw afgesloten met de meest copieuze maaltijd *ever*. (Nee, geen everzwijn)

Onder het motto "*bien cuit* of zwart?" worden de doe-het-zelvers onder ons nogmaals stevig verwend, want we storten ons weer in de fondue-ketels, en dit vanaf 19 uur stipt. Na het zwelgen, zweten we de pas vergaarde calorïeen weer uit en vanaf 23 uur (en jammer genoeg niet eerder, om de maaltijd ordelijk, eerlijk en intiem te houden) zijn ook de niet-eters welkom op de fuif die zal losbarsten.

Als je wilt meeën, moet je zo snel mogelijk een kaart kopen aan 400 fr./stuk (aperitief en twee consumaties inbegrepen). Om organisatorische redenen is het slechts mogelijk om 45 mensen tot de maaltijd toe te laten. Er worden dus 45 kaarten te koop aangeboden. Zeg niet dat we u niet gewaarschuwd hebben!

m

b e

r

25

Kalender Januari

2

Reken maar van yes!

Pannekoeken!

Wéér goed nieuws voor de Tonzent-
lekkerbekken: flensjes à *volonté!* De
heerlijkste pannenkoeken van West-Europa
zijn te vinden in Tonzent. *Check it out!*

Eerste-vrijdag-van-de-maand-optreden

Rubbish Heap

Het kan niet genoeg gezegd worden: het is
een mooie traditie, dat gratis optreden op
de eerste vrijdag van de maand.

1994 wordt stevig afgetrapt door de
Leuvenaars van Rubbish Heap,
talent met 2 singles en gitaren die
veel spek gegeten hebben.

Niet te missen!

8

Zelfs De Daders zijn ooit klein begonnen! **Rock Department Store**

Tonzent-muzo bij uitstek is natuurlijk onze
baardige vriend Wederik (tenzij hij zich
geschoren heeft).

Onder zijn geduldige bezieling gaat
de vorig werkjaar ingezette
lessenreeks *'hoe een beetje deftig
gitaar, drums etc. leren spelen'*
langzaam verder. Alle
geïnteresseerden zijn welkom.

Aanvangsuur: lees de affiches aan de toog.

7

8

Ook wel *Porky-processie* genaamd

Jeugdhuizentocht

Nog zo'n Tonzent-klassieker die altijd zéér hoge waarderingscijfers haalt. Een bus vol blijmoedige jongelui op weg naar onbekende oorden: de formule kan niet stuk. Wat meer is: het kost je niks, want nonkel Tonzent betaalt de bus volledig uit eigen zak.

Je mag er gratis op, op voorwaarde dat je in het bezit bent van een Tonzent-lidkaart (die je effectief zal moeten tonen). Zorg ervoor dat je op tijd bent, vermits het aantal plaatsen beperkt is tot een stuk of 45 en de bus reeds vertrekt om 19 uur stipto

presto!

De route is zoals steeds een goedbewaard geheim, alsook de video (alhoewel: de Porky's, zeker?) en de grappen door de microfoon. Losse tongen fluisteren echter iets over de streek van het Hentse of zoiets, waar dat ook moge zijn.

22

Een alternatieve film die het goed deed in het commerciële circuit

C'est arrivé près de chez vous

Vorig jaar in alle Belgische bioskopen, nu al in Tonzent te bekijken. En niks geen 200 frank kwijt, maar weeral (omdat we toch goed zot zijn — profiteer ervan) *gratimundo!*

Deze ultra-gewelddadige zwart/wit-film in ware Jambers-stijl, werd door enkele jonge, begaafde Waalse cineasten met slechts een *very low budget* ingeblikt. Het resultaat is, naar verluidt, huiveringwekkend.

La réalité dépasse la fiction, als het ware. Begint om 20 uur.

Deze kalender bevat slechts de activiteiten die al vastliggen. Hier zou op zijn minst nog een sportactiviteit aan toegevoegd worden. De ware Tonzentfreak weet dat hij steeds de affiches met de laatste berichten in het oog moet houden, wil hij niks missen!

Shocking Pink

LELDEN, ECHT ZELDEN heb ik zo genoten van wat de *Pink Flowers* naar voor wisten te brengen. Waar gelukkig de meesten hun genoeg uitten onder de vorm van applaus, wisten anderen de sfeer grondig te verknallen met het organiseren van storende vocale weerklank (...). De twee podiumformaties hebben op velen een enorme indruk nagelaten. In diezelfde orde van grootte veroordeel en veracht ik dan ook de wansmakelijkheid en infantiele houding waarmee anderen zich op datzelfde mooie moment wisten te manifesteren.

Voor het eerst schaamde ik me Tonzent-lid te zijn. Boerengezang en sloganeske uitspattingen waren het laatste waar de *Pink Flowers* en hun luisteraars op zaten te wachten.

Verdeeldheid onder de toeschouwers. Niet leuk, laten we eerlijk zijn. Sommigen onder de lezers kunnen deze opmerkingen wat ver gezocht vinden, of vinden dat ik me te veel opwind. Maar besef dan dat een jeugdhuis een plaats is waar jongeren samen komen en haast kosteloos kunnen genieten van optredens, instuiven, akties en concentraties van informatie. Wanneer deze inspanningen niet geapprecieerd worden, voel ik me dan ook des te meer aangesproken tot schriftelijke repressailles, met het doel mijn groot ongenoegen te uiten.

Deze brief is anoniem en werd door de redactie ingekort. Wij danken de schrijver /schrijfster in elk geval voor het goede voorbeeld en hopen dat vanaf nu meer leden hun ongezouten mening op papier zetten en opsturen.

Zure melk

PASSAGES UIT HET DAGELIJKSE LEVEN | 3

DAAR DE MEESTE jongeren, met een proximatief gelijkaardige leeftijd als de uwe, o jonge Tonzentkrantontvangers en Tonzentkrantontvangsters, nog steeds in de luxe leven van een ouderlijk geleid gezin, worden er vaak domestieke taken ter uwer laste gelegd. Maar eens het huis uit, verandert die situatie echter niet. Zo komen vele studenten *intwiekent* naar huis om hun

vuile was te zuiveren. Waar zij dan niet op rekenen, zijn de wederdiensten van hun kant. Vaak worden dezen geuit onder de vorm van het halen van zure melk.

Het was een oud pand op een hoek in een dorpskom waarnaar een student werd gestuurd om een pak zure melk. In Belgische kruidenierszaken treft men nog zelden zure melk aan. Hoewel dit vroeger geen uitzonderlijk konsumptieprodukt was, doet dit verder niets ter zake. Deze jonge student kende een oude kruidenier die dit tot in de hoogste graad gefermenteerde zuivelwaar nog vrij verkocht. De kruidenier was een oud grijs mannetje. Zo horen kruideniers van uitgestorven dorpjes er nu eenmaal uit te zien. Hun jaarlijkse omzet is gebouwd op het medelijden van de ingeweken bevolking.

Ook de moeder was gezwicht voor de charme van zure melk, zure boter, overrijpe mandarijntjes terwijl het alweer april was, enzoverder. Op zoek naar een pak zure melk wandelde de student de winkel binnen, vond dit snel want de zure melk stond daar al veertien jaar. De jonge man zette zich met het pak zure melk onder de arm achteraan de rij wachtenden. Deze rij bestond uit een kleuter die met enkele halvefrankstukken een suikerlolly betaalde. Als tweede in de rij de koster die een brood onder de arm droeg alsof het een bijbel was. Met nog twee wachtenden voor haar stond een oude vrouw als derde in de rij. Wat zij kocht is niet van belang. Achter deze gepensioneerde vrouw stond een langharige jonge zwangere vrouw die nog uit het hippietijdperk stamde. Haar zoon bestuurde het winkelkarretje (de *charret*). Achter dit jonge tweepaar kwam de student, die zich net zoveel aan de situatie ergerde als de oude gepensioneerde dame. Het hippiezoontje, dat nauwelijks zeven jaar

KORTVERHAAL

door **Joachim Van Wing**, kernlid

oud was, ramde de rug van de oude dame met het winkelkarretje. Dit kleine liefdesbloempje scheen het systeem van het opbouwen van kinetische energie al goed onder de knie te hebben. De student, die zelf fysica studeerde, kon uit de aanloop die het jongetje nam, afleiden hoe groot de inwerkende krachten van het karretje op de oude reumatische rug waren. De dreunen deden pijn.

Deze dialoog ontstond als gevolg:

Oude dame: "Verschoon mij, zou u uw zoontje willen vragen zijn akties stop te zetten. Ik voel de dreunen door de valium heen."

Hippievrouw: "Ik vrees van niet. Hij is nogal vrij opgevoed, weet u. Hij accepteert geen bevelen."

De student opende het pak zure melk en goot de inhoud over de hippievrouw uit, en vervolgde zijn relaas met: "Zeg maar nix, want ik ben heel vrij opgevoed."

Zo merkt u het zelf, o liefste Tonzenkrantontvangers en Tonzentkrantontvangsters, waartoe een vrije opvoeding kan leiden. Geef toe dat er toch niets boven de charme van dogmatisch ouderlijk gezag gaat. Een frappant tegenvoorbeeld: hoe lief en gezellig de familie Cosby er ook mag uit zien, ik durf ervoor te wedden dat er zich achter de schermen een heel ander tafereel afspeelt.

OPENINGSUREN

JEUGDHUIS

woensdag 19 uur tot 23 uur.

vrijdag & zaterdag 19 uur tot 01 uur.

zondag 17 uur tot 23 uur.

STRIP-BIB (Marc Holsters)

zondagmorgen 09.30 uur tot 11.30 uur.

Een reusachtige verzameling strips van alle genres.

De afdaling

in Oostenrijk,
sneeuwrijk.

met een stella dronk ik me moed in
voor de grote afdaling.

vol vrede
schoof ik naar beneden.
het ging heel snel,
dowel.

plots stond daar een sneeuwman
de verschrikkelijke *nissansneeuwman*.

ik ben er tegen aan gevlogen
plots werd alles zwart voor mijn ogen.

ik werd wakker naast mijn bed
oef, gelukkig was het maar een droom.
een rare droom.

Willy Goolaerts

uit: *waar ik van droom*

wat nog moet gebeuren.(1995, ha ja...)

December

Januari

	WOENSDAG	1
		2
<i>Eerste-vrijdag-van-de-maand-optreden:</i> SAMMY'S TUNE Om 21 u.	VRIJDAG	3
<i>Sinterklaasinstuif featuring</i> DE SINT!	ZATERDAG	4
<i>Gewone instuif</i>	ZONDAG	5
		6
		7
<i>Gewone instuif</i>	WOENSDAG	8
		9
		10
<i>Gewone instuif</i>	VRIJDAG	11
<i>Gewone instuif</i>	ZATERDAG	12
<i>Gewone instuif</i>	ZONDAG	13
		14
		15
<i>Gewone instuif</i>	WOENSDAG	16
		17
<i>Gewone instuif</i>	VRIJDAG	18
<i>Gewone instuif</i>	ZATERDAG	19
<i>Gewone instuif</i>	ZONDAG	20
		21
		22
<i>Gewone instuif</i>	WOENSDAG	23
		24
<i>Kerstinstuif</i> KLASSIEKE MUZIEK en GLUHWEIN	VRIJDAG	25
<i>Gewone instuif</i>	ZATERDAG	26
<i>Gewone instuif</i>	ZONDAG	27
<i>Vakantie-instuif</i>		28
<i>Vakantie-instuif</i>		29
<i>Afspraak om 19u30 in Tonzent!</i> SCHAATSEN	WOENSDAG	30
<i>Vakantie-instuif</i>		31
<i>ETENTJE om 19 u (fondue & wijn / 400 fr.)</i> FUIF vanaf 23 u	VRIJDAG	31

	ZATERDAG	<i>Gewone instuif</i>
	ZONDAG	<i>Gewone instuif</i>
		<i>Vakantie-instuif</i>
		<i>Vakantie-instuif</i>
	WOENSDAG	<i>Gewone instuif</i>
		<i>Vakantie-instuif</i>
	VRIJDAG	<i>Eerste-vrijdag-van-de-maand-optreden:</i> RUBBISH HEAP Om 21 u.
	ZATERDAG	ROCKATELIER Om 14 u. JEUGDHUIZENTOCHT Om 19 u.
	ZONDAG	<i>Gewone instuif</i>
	WOENSDAG	<i>Gewone instuif</i>
	VRIJDAG	<i>Gewone instuif</i>
	ZATERDAG	<i>Gewone instuif</i>
	ZONDAG	
		<i>Gewone instuif</i>
	WOENSDAG	<i>Gewone instuif</i>
	VRIJDAG	<i>Gewone instuif</i>
	ZATERDAG	C'EST ARRIVE PRES DE CHEZ VOUS FILM Om 20 u.
	ZONDAG	<i>Gewone instuif</i>
		<i>Muziek-special:</i> Om 20 u.
	VRIJDAG	<i>Gewone instuif</i>
	ZATERDAG	<i>Gewone instuif</i>
	ZONDAG	

ELKE VRIJDAG HAPPY HOUR VAN 21 TOT 22 UUR!